

РЕШЕНИЕ

№ 1203

гр. София, 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9234** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл. 208 - 228 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

С решение от 06.08.2020г., постановено по н. а. х. дело № 15782/ 2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13 състав е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 19-4332-016635/ 02.09.2019 г., издадено от ВПД началник сектор към СДВР – ОПП, с което на В. Т. С. е наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване от право да управлява МПС за 3 месеца на основание чл.182, ал.1, т.6 от ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 АПК вр.чл.63, ал.1 ЗАНН решението е обжалвано от В. Т. С. с искане да бъде отменено, като бъде отменено и НП № 19-4332-016635/ 02.09.2019 г. Депозира писмени бележки.

В съдебно заседание пред Административен съд София–град касаторът и ответникът не се представляват.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като провери служебно съответствието на решението със съществените

процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да потвърди НП № 19-4332-016635/ 02.09.2019 г., въззивният съд, след обсъждане на събраните доказателства, е приел за установено, че на 28.11.2018 г., в 10,14 часа в [населено място] по [улица]до № 270, с посока на движение от [улица]към [улица]се движел лек автомобил „Фолксваген ЦЦ“ с ДК [рег.номер на МПС] , с ползвател Б. К. К., със скорост 106 км/час, при ограничение на скоростта 50 км/час за населено място. Скоростта, с която се движел автомобилът, била засечена с техническо средство система за видеоконтрол TFR1-М № 506. На 03.07.2019 г. Б. К. е представил пред СДВР – ОПП декларация във връзка с разпоредбата на чл.188 ЗДвП, в която посочва, че на 28.11.2018 г. около 10,14 часа МПС с ДК [рег.номер на МПС] е управлявано от В. Т. С.. С. от своя страна представя пред СДВР – ОПП на 22.07.2019 г. декларация, в която посочва, че на 28.11.2018 г. около 10,15 часа МПС с ДК [рег.номер на МПС] е управлявано от неизвестен водач. За констатираното нарушение на В. Т. С. е съставен АУАН за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, въз основа на който е издадено наказателното постановление.

При горната фактическа обстановка СРС приема, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. НП е законосъобразно, като по безспорен начин се установява, че В. Т. С. е извършил вмененото му нарушение.

Решението е правилно.

Правилно въззивният съд въз основа на събраните по делото доказателства е приел, че касаторът е нарушил чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В. Т. С., като участник в движението, не се е съобразил с ограничението на скоростта за населено място. По аргумент от чл.21, ал.1 ЗДвП в населено място ограничението на максимално допустимата скорост за леки автомобили е 50 км/ч и когато скоростта, която не следва да се превишава, е различна от тази, това се сигнализира с пътен знак – чл.21, ал.2 ЗДвП. В разглеждания случай скоростта на автомобила е установена в населено място, като разрешената скорост е 50 км/ч. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, като приложените снимки съгласно чл.189, ал.15 ЗДвП са годни веществени доказателства.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда, поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че

другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. При липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на контролните органи, отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно.

Неоснователно е и оплакването на касатора за нарушаване на срока по чл.34, ал.1, изр.2 ЗАНН. Декларацията от ползвателя на МПС, в която посочва, че на 28.11.2018 г. около 10,14 часа МПС с ДК [рег.номер на МПС] е управлявано от В. Т. С. е подадена в СДВР – ОПП на 03.07.2019 г. Именно от 03.07.2019 г., когато са представени всички относими към конкретния случай доказателства започва да тече срокът по чл.34 ЗАНН за съставяне на АУАН. В случая той е съставен в тримесечния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН, а НП – в шестмесечния срок по чл.34, ал.3 ЗАНН.

Настоящият съдебен състав възприема като правилен и изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

В обхвата на проверката по чл.218, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1–2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 06.08.2020г., постановено по н. а. х. дело № 15782/2019г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13 състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.